Inoportunitat infantil

Per PepMaria el dj., 14/12/2017 - 09:00

En una activitat de formació de pares de l'esplai, la Mònica comentava - entre sorpresa i contrariada – que els seus fills acostumaven a plantejar-li converses profundes en els moments més inoportuns: "Justament quan estàs intentant aparcar el cotxe en un espai reduït, aleshores van i et fan la pregunta íntima o la confidència que demana que donis el millor de tu". Entre condescendents i irònics amb els infants, tots conveníem en la seva manca d'oportunitat al respecte.Potser sí que són inoportuns. O potser aprofiten -mig conscientment, mig inconscientment – un altre tipus d'oportunitat. Tal vegada l'infant intueix que quan el pare o la mare estan "en plena forma" o "en plenes facultats", certes confidències no val la pena de fer-les perquè respondran allò que els toca respondre en el seu paper de pares. Només quan se'ls agafa desprevinguts et responen alguna cosa que realment val la pena: perquè et parlen des del fons del cor.
Certament, perquè la família funcioni, cal que les mares i els pares siguin previsors i assumeixin els rols que els pertoca (posar normes, organitzar la logística...). Però perquè la família sigui també un espai d'intimitat, tal vegada els pares han d'estar disposats a descavalcar-se de les normes i dels rols per respondre a les confidències que fan els fills precisament en els moments més inoportuns.
I això que passa a les famílies, passa també en altres àmbits: és quan les persones ens agafen desprevinguts i entomem el repte, que una relació profunda esdevé possible: la intimitat, la novetat i el sentit queden sovint bloquejats per la planificació, els rols i la consciència.
Com preparar-se per a la inoportunitat? En primer lloc, obrint en la meva agenda espais explícits de relació incontrolada, no utilitària, no funcional: formes de "perdre el temps" amb mi mateix, amb els altres o amb la Realitat/Déu. I en segon lloc, confiant que al fons del meu cor habita un Esperit que sovint irromp inoportunament; i que tanmateix m'infon llum i força infinites per acollir amb amor persones i situacions.
.....
· «Les meves intencions no són les vostres, i els vostres camins no són els meus. Ho dic jo, el Senyor. Estan tan lluny els meus camins dels vostres, les vostres intencions de les meves, com el cel és lluny de la terra". *Isaïes* 5, 8-9.
· Jesús digué a Nicodem: 'T'ho ben asseguro: ningú no pot entrar al Regne de Déu si no neix de l'aigua i de l'Esperit. De la carn en neix carn, de l'Esperit en neix Esperit. No t'estranyis que t'hagi dit: "Cal que nasqueu de dalt." El vent bufa allà on vol; en sents la remor, però no saps d'on ve ni on va. Així mateix passa amb el qui neix de l'Esperit'." *Evangeli de Joan* 3, 5-8.
.....
· Quines "formes de perdre el temps" practico durant la setmana?
· Quines han estat les meves reaccions immediates a demandes d'intimitat per part de familiars, amics, companys de treball? Com me n'he sortit?